

Sygn. akt: I 1 C 2177/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2017 r. w Gdyni

sprawy z powództwa P. S.

przeciwko J. K.

o zapłatę

I uchyla wyrok zaoczny z dnia 12.2.2016r w całości;

II zasądza od pozwanej J. K. na rzecz powoda P. S. kwotę 1.710,00 zł (jeden tysiąc siedemset dziesięć złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 27.9.2015r. do dnia zapłaty;

III w pozostałej części oddala powództwo;

IV umarza postępowanie co do kwoty 290,00zł;

V zasądza od pozwanej J. K. na rzecz powoda P. S. kwotę 477, 66 zł (czteryście siedemdziesiąt siedem złotych 66/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód , P. S., domagał się zasądzenia od pozwanego J. K. kwoty 6000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 27.9.2015r do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, wskazując, że w dniu 20 września 2015 r. doszło do zawarcia umowy sprzedaży konia-kłaczy z paszportu POL (...) ur (...) –kara za cenę 7000 zł. Powód wskazał, że pozwany nie wskazał mu jakichkolwiek wad konia przy zakupie i odmówił zwrotu wydatków na poczet leczenia choroby wykrytej u konia przez niego. Zdaniem powoda cena konia powinna zostać obniżona, więc kwota 4000 zł powinna zostać zwrócona jako części ceny, a nadto pozwana powinna zwrócić poniesione koszty leczenia konia w wysokości 2000 zł .

(pozew - k. 12-14v)

Pozwany nie stawił się na pierwsze posiedzenie Sądu-nie wdał się w spór, zaszły więc warunki do wydania wyroku zaocznego, więc w dniu 12.2.2016r taki wyrok zapadł i był to wyrok zgodny z żądaniem pozwu

(wyrok, k. 33)

Pozwany złożył sprzeciw i wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany wskazał, iż bezspornym w sprawie jest, że powoda i pozwanego łączyła umowa z dnia 20.9.2015r oraz że powód otrzymał niezbędne informacje o koniu , a choroba konia jest wynikiem zaniedbań powódki, wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego weterynarza

(sprzeciw, k. 39-46,)

Powód ograniczył żądanie pozwu do kwoty 1710 zł zamiast 2000 zł z tytułu wydatków na leczenie konia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20.9.2015r doszło do zawarcia umowy sprzedaży konia-kłaczy z paszportu POL (...) ur. (...) –kara za cenę 7000 zł pomiędzy P. S. a J. K., zapłacone w gotówce .

(niesporne, nadto, umowa – k. 19-19v

Po pięciu dniach od dokonania zakupu, tj. 25.9.2015r nabywca odebrał konia i siodło od sprzedającego.

(niesporne, nadto: umowa, k. 19-19v)

28.9.2015r zostały wykonane badania medyczne konia przez lekarza weterynarii na zlecenie P. S., z których wynika, że koń choruje przewlekle.

(niesporne, nadto wyniki, k. 21, karta medyczna konia k.22-25,68-70)

Sprzedający nie poinformował nabywcy o chorobie konia w chwili sprzedaży, choć wiedział o tym, w tym czasie koń nie miał objawów choroby, w stajni, w której przebywał przed sprzedażą nie było ściółki .

(niesporne, nadto zeznania świadka D. R., k.375 akt I Cps 39/17- na nośniku , zeznania stron, k.408-410-na nośniku)

Powołany w sprawie biegły lekarz weterynarii , stwierdził, w swej opinii, że ujawniona choroba konia po 5 dniach od zakupu, to nawracająca choroba obturacyjna płuc koni / RAO/, na którą koń cierpiał już w chwili zakupu. U podstaw tej choroby leżą alergie układu oddechowego. Główną przyczyną choroby jest wdychanie z powietrza alergenów. Największym źródłem zanieczyszczeń jest siano i ściółka. Wraz ze wzmożoną ekspozycją na alergeny dochodzi do rozwoju stanu zapalnego dolnych dróg oddechowych, skurczu oskrzeli i nadmiernej produkcji śluzu. Objawy kliniczne tej choroby, to przewlekły kaszel, wydzielina z nosa oraz trudności oddechowe. W miarę rozwoju choroby jedyną obserwowaną nieprawidłowością jest sporadyczny kaszel, nasilający się przy większym stężeniu kurzu w stajni, następnie nietolerancja wysiłkowa, lekki wypływ z nosa oraz duszność wydechową. Te wszystkie czynniki powodują, że koń z RAO musi być traktowany specjalnie, tak aby wyeliminować występowanie objawów i nie nadaje się do standardowych zadań, szczególnie jak ma nasilone objawy. Choroba ta zmniejsza wartość konia-biegły nie był w stanie określić w jakiej mierze- i cały czas generuje wydatki medyczne. Koń musi przebywać w określonych warunkach na co dzień- bez ściółki i pod stałą opieką medyczną.

(dowód: opinia biegłego ,k. 144-166, zeznania biegłego, k. 207-207v, 410- na nośniku)

P. S. poniosła koszty leczenia konia w wysokości łącznie 1710 zł

(dowód: rachunki, k. 23, 24)

Sąd zważył, co następuje:

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oparł się w całości na dowodach z w/w dokumentów złożonych przez strony w toku postępowania, które uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, ponadto ich wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty złożone w sprawie nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy nowych istotnych okoliczności. Sąd przeprowadził dowód z zeznań świadka D. R. i z przesłuchania stron na okoliczność stanu zdrowia konia w chwili zakupu i okoliczności zawarcia umowy, gdyż dowód ten był przydatny dla rozstrzygnięcia sporu jako uzupełnienie dokumentów załączonych do akt. Kluczową rolę w tej sprawie odegrały jednak dokumenty w postaci opinii biegłego sądowego, a także Jego zeznania , którym to dokumentom Sąd w całości

dał wiarę ,jak i zeznaniom świadka D. R. i zeznaniom biegłego, które wszystkie w całości zasługują na wiarę, bo są logiczne, spójne i stanowią uzupełnienie dokumentów, a analiza przeprowadzona przez biegłego jest też spójna , logiczna, czytelna i zrozumiała i pozwala tym samym na ocenę, które stanowisko stron zasługuje na uwzględnienie. Pozwany ,mimo werbalnego zaprzeczenia , w zasadzie potwierdził wersje powoda co do przebiegu zdarzeń; z jego zeznań wynika, że nie poczuwa się do odpowiedzialności za chorobę sprzedanego konia, bo ryzyko przeszło na nabywcę, w sposób kategoriyczny zaprzeczał zdarzeniom wskazanym przez powoda, jednak wywodził, że nie ponosi żadnej winy , ani odpowiedzialności za zaistniały stan rzeczy. Wskazywał, że w chwili zakupu koń nie miał żadnych objawów choroby, co nie jest jednoznaczne ze stwierdzeniem, że nie był chory na RAO. Jego zeznania , jak i powoda też zasługują na wiarę w całości z uwzględnieniem w/w uwag.

W niniejszym procesie powód domagał się zasądzenia od pozwanego ostatecznie kwoty 5710 zł wraz odsetkami od dnia 27.9.2015r tytułem zwrotu części ceny konia i zwrotu poniesionych kosztów leczenia . Powód roszczenie swoje wywodził z art. 560 k.c.

Art. 556¹ kc stanowi, że :” § 1.

Wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli:

1) nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia;

2) nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, w tym przedstawiając próbkę lub wzór;

3) nie nadaje się do celu, o którym kupujący poinformował sprzedawcę przy zawarciu umowy, a sprzedawca nie zgłosił zastrzeżenia co do takiego jej przeznaczenia;

4) została kupującemu wydana w stanie niezpełnym.

Art. 557. Kc stanowi, że :”§ 1. Sprzedawca jest zwolniony od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, jeżeli kupujący wiedział o wadzie w chwili zawarcia umowy.”, zaś, zgodnie z **art. 559.** Kc:” Sprzedawca jest odpowiedzialny z tytułu rękojmi za wady fizyczne, które istniały w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego lub wynikły z przyczyny tkwiącej w rzeczy sprzedanej w tej samej chwili.”

Przepis art. 559 k.c. modyfikuje rozkład ciężaru dowodu - jako przepis szczególny w stosunku do art. 6 k.c. - w razie dochodzenia przez kupującego od sprzedawcy roszczeń z tytułu rękojmi. Treść normy prawnej zawartej w art. 559 k.c. wprowadza domniemanie, że wady wynikły z przyczyny tkwiącej już poprzednio w rzeczy sprzedanej. Oznacza to, że na kupującym nie spoczywa ciężar dowodu, iż wada powstała z przyczyny tkwiącej już poprzednio w rzeczy. Ryzyka wadliwej produkcji i ryzyka związanego ze sprzedażą rzeczy wadliwych nie może bowiem ponosić kupujący. Na sprzedawcy spoczywa zatem obowiązek kontroli dostarczonego towaru w celu stwierdzenia, czy w dacie wydania kupującemu przedmiotu sprzedaży nie ma on wad fizycznych. Natomiast kupujący nie ma obowiązku badania rzeczy, a ujemne dla niego skutki prawne wywołują jedynie dwa elementy: świadomość, że rzecz zaoferowana do sprzedaży ma wadę, i świadome w takiej sytuacji nabycie rzeczy wadliwej.

Art. 560.kc stanowi, że :”⁽⁴²⁾ § 1. Jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady.

Zgodnie z treścią rt. 568.kc.: § 1. Sprzedawca odpowiada z tytułu rękojmi, jeżeli wada fizyczna zostanie stwierdzona przed upływem dwóch lat, a gdy chodzi o wady nieruchomości - przed upływem pięciu lat od dnia wydania rzeczy kupującemu. Jeżeli kupującym jest konsument a przedmiotem sprzedaży jest używana rzecz ruchoma, odpowiedzialność sprzedawcy może zostać ograniczona, nie mniej niż do roku od dnia wydania rzeczy kupującemu.

§ 2. Roszczenie o usunięcie wady lub wymianę rzeczy sprzedanej na wolną od wad przedawnia się z upływem roku, licząc od dnia stwierdzenia wady. Jeżeli kupującym jest konsument, bieg terminu przedawnienia nie może zakończyć się przed upływem terminu określonego w § 1.

§ 3. W terminach określonych w § 2 kupujący może złożyć oświadczenie o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny z powodu wady rzeczy sprzedanej. Jeżeli kupujący żądał wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady, bieg terminu do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny rozpoczyna się z chwilą bezskutecznego upływu terminu do wymiany rzeczy lub usunięcia wady.

§ 4. W razie dochodzenia przed sądem albo sądem polubownym jednego z uprawnień z tytułu rękojmi termin do wykonania innych uprawnień, przysługujących kupującemu z tego tytułu, ulega zawieszeniu do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

§ 5. Przepis § 4 stosuje się odpowiednio do postępowania mediacyjnego, przy czym termin do wykonania innych uprawnień z tytułu rękojmi, przysługujących kupującemu, zaczyna biec od dnia odmowy przez sąd zatwierdzenia ugody zawartej przed mediatorem lub bezskutecznego zakończenia mediacji.

§ 6. Upływ terminu do stwierdzenia wady nie wyłącza wykonania uprawnień z tytułu rękojmi, jeżeli sprzedawca wadę podstępnie zataił.”

W niniejszej sprawie bezspornym pomiędzy stronami było, iż nabyty koń chorował na RAO, której to choroby objawy ujawniły się w czasie krótszym niż miesiąc od nabycia rzeczy i uniemożliwiały wykorzystanie rzeczy zgodnie z przeznaczeniem i tkwiły w rzeczy sprzedanej. Pozwany kwestionował swoją odpowiedzialność co do zasady oraz wskazywał, że uprzedził nabywcę o wszystkim, co sam wiedział na temat sprzedawanego konia. Należy zauważyć, że –zgodnie z opinią biegłego-choroba RAO może –przy odpowiednim traktowaniu zwierzęcia-nie dawać żadnych objawów i umożliwiać wykorzystywanie konia do zadań, do jakich został predystynowany. Dlatego też, jeśli był trzymany we właściwych warunkach, a powódka zeznała, że był w stajni u pozwanej bez ściółki, to nie miał w chwili zakupu żadnych objawów, co umożliwiało zatajenie choroby przed kupującym. Wtedy też wyniki badań zwierzęcia były poprawne i nie sygnalizowały choroby- czym bronila się pozwana.

Wskazać należy, iż zgodnie z w/w art. 560 k.c. przyznanie kupującemu **uprawnienia z tytułu rękojmi**. Zmienione przez art. 44 pkt 16 KonsU przepisy art. 560 § 1 i art. 561 § 1 KC (zob. też uw. do art. 535¹ oraz art. 3 ust. 2, 3, 5 i 6 dyrektywy 1999/44/WE) regulują uprawnienia kupującego z tytułu rękojmi. Na podstawie art. 560 § 1 KC kupujący ma prawo do złożenia oświadczenia: 1) o **obniżeniu ceny** (zgodnie z art. 560 § 3 KC – w takiej **proporcji** do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość rzeczy z wadą pozostaje do wartości rzeczy bez wady) oraz 2) o **odstąpieniu od umowy**, ale uprawnienia tego nie można zrealizować, jeśli wada jest **nieistotna** (art. 560 § 4 KC). Natomiast na podstawie art. 561 KC kupujący może także 3) żądać **wymiany** rzeczy na wolną od wad albo 4) **usunięcia** wady. Tak więc kupujący wybiera w aktualnym stanie prawnym, które z tych uprawnień zrealizuje. Jeśli jednak będzie to obniżenie ceny lub odstąpienie od umowy, to sprzedawca będzie mógł uniemożliwić wystąpienie objętych nimi skutków – może on **niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności** dla kupującego **wymienić rzecz wadliwą na wolną od wad** albo **wadę usunąć** (w poprzednim stanie prawnym: niezwłocznie wymienić rzecz wadliwą na rzecz wolną od wad albo niezwłocznie wadę usunąć), co skutkuje **niemożliwością** realizacji przez kupującego **prawa obniżenia ceny i odstąpienia od umowy** (w poprzednim stanie prawnym tylko odstąpienia od umowy przez kupującego). Przy czym ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już **wymieniona** lub **naprawiana** przez sprzedawcę albo sprzedawca **nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na**

wolną od wad lub usunięcia wady (w poprzednim stanie prawnym – jeśli dodatkowo rzecz dotknięta wadami istotnymi nie była jeszcze wymieniona przez sprzedawcę lub naprawiana).

Jak z tego wynika, chociaż to **kupujący decyduje** o wyborze uprawnienia, jakie pragnie zrealizować z tytułu rękojmi w stosunku do sprzedawcy, to **sprzedawca ma możliwość przeciwdziałania** wystąpienia skutku w postaci obniżenia ceny lub odstąpienia od umowy przez kupującego, a dodatkowo zasadniczo **sam wybiera**, w jaki **sposób** zostanie to zrealizowane – czy przez wymianę rzeczy wadliwej na wolną od wad, czy też przez usunięcie wady.

Podsumowując powyższe rozważania uznać należało, że zastosowane przez powoda w niniejszej sprawie obniżenie ceny z powodu nieusuwalnych wad wykrytych po zakupie konia, a które istniały w chwili zakupu, prowadzi do obowiązku obniżenia w/w ceny, jeśli sprzedający nie zaproponował innego rozwiązania przewidzianego w przepisach, a po bezskutecznym upływie terminu, uprawnia do odstąpienia od umowy. Wszystko to wtedy, gdy koń miałby wady rzeczy sprzedanej.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie można mówić o wadach rzeczy sprzedanej, rozumianych jako wady fizyczne w rozumieniu kodeksu cywilnego/art. 556 -1/, albowiem choroba konia była chorobą przewlekłą, o podłożu alergicznym, wynikała więc z właściwości osobniczych zwierzęcia, była nieprzewidywalna i niewidoczna w chwili oglądania przez powoda i nie jest to wada ukryta, albowiem bez badań medycznych o poszerzonej diagnostyce nie do wykrycia przez przeciętnego nabywcę, gdy koń jest przechowywany w odpowiednich warunkach.

Tym samym Sąd uznał żądanie powoda za zasadne co do zasady. Powód jednak nie uczynił zadość dyspozycji art. 6 kc / . W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa/ por. art. 6 kc :”Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.”/. Mianowicie , powód wykazał tylko wysokość kosztów leczenia na kwotę 1710 zł, nie wykazał , dlaczego żąda obniżenia ceny akurat o 4000 zł. Wątpliwości Sądu w tej kwestii nie rozwił też biegły, bowiem nie był w stanie określić o jaką wartość RAO obniża cenę zwierzęcia, jednocześnie stwierdzając, że trzymany w odpowiednich warunkach, nie wywołujących objawów alergii, może spełniać swoje funkcje bez ograniczeń. Jest jednak bardziej podatny na choroby układu oddechowego , niż koń zdrowy.

Wobec powyższego Sąd uznał, że powódka nie wykazała zasadności żądania obniżenia ceny o żadaną kwotę 4000 zł , a żądanie tej kwoty , jako zwrotu części ceny jest wtedy niezasadne.

Wobec powyższego Sąd oddalił powództwo w tej części i w pkt. III wyroku, na podstawie art. 560 k.c. a contrario, zaś w pozostałej części , tj. wykazanych rachunkami wydatków na diagnostykę i leczenie konia w wysokości 1710 zł- zasądził żadaną kwotę w pkt-cie II wyroku.

Art. 347. K.p.c. stanowi, że , po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza. Przepis art. 332 § 2 stosuje się odpowiednio.

W tej sytuacji, skoro po przeprowadzeniu postępowania dowodowego na skutek sprzeciwu pozwanej od wyroku zaocznego, Sąd doszedł do przekonania, że powództwo nie jest zasadne w całości, należał uchylić wyrok zaoczny i orzec na nowo.

Art. 355 § 1.k.p.c stanowi, że Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Powód ograniczył żądanie w zakresie kwoty zwrotu kosztów leczenia do 1710 zł, zamiast 2000 zł, wobec czego , części ponad 1710 zł Sąd umorzył postępowanie.

O kosztach procesu w pkt. V Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 oraz § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28

września 2002r w sprawie opłat za czynności radców prawnych obciążył przegrywającego w 30 % pozwanego kosztami postępowania w tej sprawie, w kwocie 477, 60 zł . łącznie koszty postępowania w tej sprawie, to kwota 1592 zł, tj. 250 zł opłaty od pozwu, 17 zł opłaty od pełnomocnictwa, oraz 1200 zł wynagrodzenia pełnomocnika, a także koszt sprzeciwu o w/z - 125 zł.

Otwarta pozostaje kwota tytułem opinii biegłego, albowiem, jeszcze nie są prawomocne wszystkie orzeczenia rozliczające koszty opinii biegłego w tej sprawie, dlatego , dopiero po ich uprawomocnieniu, Sąd postanowieniem rozliczy w/w koszty, w/g zasady, że pozwany przegrał w 30 %.